

جغرافیا و توسعه شماره ۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۰

وصول مقاله: ۱۳۸۸/۸/۱۴

تأیید نهایی: ۱۳۸۹/۱۲/۲۱

صفحات: ۱۰۷ - ۱۲۷

ارزیابی دقت و کارآیی مدل‌های EPM، MPSIAC، ژئومورفولوژی و هیدروفیزیکی در برآورد فرسایش و رسوب حوضه معرف کسیلیان استان مازندران

دکتر جمال قدوسی

دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

بهروز محسنی

مدرس دانشگاه پیام نور مازندران

دکتر رمضان طهماسبی

استادیار مؤسسه علمی - کاربردی وزارت جهاد کشاورزی

دکتر حسن احمدی

استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

چکیده

هر ساله هزاران تن خاک حاصلخیز از اراضی مختلف کشور مشتمل بر اراضی جنگلی، مرتعی و زراعی در اثر فرسایش خاک از دسترس خارج شده و با انباست در مناطق رسوبگذاری موجب بروز خسارات قابل ملاحظه‌ای می‌شوند. برای جلوگیری و مهار این پدیده لازم است مناطق تولید رسوب (تحت فرسایش) همراه با شدت و مقدار آن شناسایی شوند تا از این طریق افزون بر تعیین نقاط بحرانی و رده‌بندی مناسب بتوان اقدام به برنامه-ریزی مقتضی در قالب طرح‌های حفاظت خاک و یا آبخیزداری نمود. لازمه این امر در اختیار داشتن ابزار مناسب یعنی روش یا مدل برآورد فرسایش و رسوب با دقت و کارآیی قابل قبول است. در این تحقیق با انتخاب ۴ مدل برآورد فرسایش و رسوب شامل EPM، MPSIAC، هیدروفیزیکی و ژئومورفولوژی که در بیشتر تحقیقات پیشین به صورت یکجا مقایسه و بررسی نشده است، با هدف شناسایی و معزوفی مدل مناسب توجه به محدودیت‌های استفاده از آن، اقدام به ارزیابی مدل‌ها در حوضه‌ی آبخیز کسیلیان شده است. نتایج حاصل از مقایسه‌ی مقادیر رسوب برآورد شده با مشاهده شده از طریق مقایسه‌ی مقادیر اختلاف مطلق و نسبی نشانگر این است که، مدل ژئومورفولوژی به رغم دارا بودن محدودیت از نظر حجم انجام محاسبات که ناشی از لزوم اجرای مدل در واحدهای همگن کاری است دارای دقت و کارآیی قابل ملاحظه با سه مدل دیگر مورد آزمون می‌باشد. به طوری که مدل ژئومورفولوژی با اختلاف نسبی ۳/۳۶ درصد (۷۱۱/۲۵ تن در سال) نسبت به متوسط سالانه مقدار رسوب مشاهده شده در مقایسه‌ی با نتایج مدل‌های EPM و هیدروفیزیکی با متوسط سالیانه مقدار رسوب مشاهده شده به ترتیب معادل ۴۴/۷۰، ۳۰ و ۷ درصد، مناسب‌ترین مدل با دقت و کارآیی قابل ملاحظه است.

کلیدواژه‌ها: فرسایش خاک، تولیدرسوب، مدل EPM، مدل MPSIAC، مدل ژئومورفولوژی، مدل هیدروفیزیکی، آبخیز کسیلیان.

مقدمه

یکی از مهمترین منابع طبیعی هر کشور خاک می‌باشد. فرسایش خاک امروزه یکی از خطرات جدی و معضلات انسان متمدن امروزی بهشمار می‌رود همچنانکه دربسیاری از مناطق جهان و نیز ایران فرسایش یکی از معضلات عمدۀ است. در واقع فرسایش تسريع یافته‌ی خاک به دلیل تأثیرات آن بر اقتصاد و محیط زیست، به عنوان یک مشکل جهانی مطرح می‌باشد (K.J.Lim,*et al*,2005:61-80). با توجه به عدم در دسترس بودن آمار فرسایش و رسوب اندازه‌گیری شده در اکثر حوضه‌ها، لازم است اقدام به برآورد مقادیر فرسایش و رسوب شود. اما برآورد مقادیر فرسایش و رسوب با استفاده از مدل‌های موجود همواره به دلیل عدم تطبیق و سازگاری آنها در مناطق مورد نظر، یکی از مسایل و مشکلات مهم می‌باشد. این مسایل زمینه‌ساز آن شده است که کارشناسان این علم به صورت پیگیر به دنبال راه حل‌ها و راهکارهایی برای مبارزه با این عامل مخرب (فرسایش) باشند.

از آنجایی که فرسایش خاک به صورت کیفی و کمی می‌تواند مورد مطالعه قرار گیرد، مدل‌های زیادی به وجود آمده و بیشتر مدل‌ها در زمینه‌ی بررسی و دادن اطلاعات زیاد در مورد فرسایش کامل نبوده‌اند (Merrit, Letcher, Jakeman, 2003:99-761). بنابراین از نظر علمی و منطقی ضرورت دارد نسبت به تعیین اعتبار مدل‌ها از طریق دقت نتایج حاصل از آزمون آنها از طریق ارزیابی کارآیی مدل‌ها در مقایسه با مقادیر اندازه‌گیری شده در حوضه‌های آبخیز مختلف هر کشوری اقدام گردد. بهطور کلی پیشینه‌ی تحقیق در زمینه‌ی فرسایش خاک به قرن نوزدهم باز می‌گردد و قسمت اعظم آن نیز مربوط به تحقیقات کاربردی درون مزرعه‌ای با قدمت ۵۰ سال است. اما پدیده‌ی فرسایش خاک از حدود ۷۰۰۰ سال پیش مورد شناسایی بشر قرار گرفته است و از دیرباز به عنوان یکی از عوامل در تداوم و بقای تمدن‌های بزرگ جهان بوده است. اما تحقیق در زمینه‌ی فرسایش و رسوب عملاً از قرن نوزدهم آغاز شده است (دوری، ۱۳۱۲: ۲۵). اهداف این تحقیق از نوع علمی- کاربردی، عبارتست از مشخص کردن مناسب‌ترین مدل برآورد فرسایش و رسوب از بین چهار مدل^۱ MPSIAC^۲، EPM، ژئومورفولوژی و هیدروفیزیکی از طریق ارزیابی دقت آنها در مقایسه با آمار و داده‌های ثبت شده در منطقه‌ی تحقیق و مشخص نمودن مزايا و معایب کاربرد هر یک از مدل‌ها و تعیین محدودیت‌های استفاده از مدل مناسب معرفی شده همراه با ارایه‌ی پیشنهادهای اصلاحی برای رفع محدودیت‌های مبتنی بر نتایج بدست آمده از انجام تحقیق. بر اساس بررسی انجام شده درباره‌ی کارآیی روش MPSIAC در حوضه‌ی آبخیز Reynold Creek واقع در ایالت آیدaho

1- Erosion Potential Method

2- Modified Pacific Southwest Inter-Agency Committee

آمریکا مشخص گردید که مقدار رسوب برآورد شده با استفاده از این روش تنها ۱۵ درصد بیشتر از مقدار رسوب مشاهده‌ای بوده است (Johnson & Gebhardt, 1982).

Devent و همکاران، با مطالعه برای پیش‌بینی تولید رسوب در مقیاس حوضه‌ی آبخیز به این نتیجه رسیدند که برای نزدیک به واقعیت تولید رسوب در هر حوضه‌ی آبخیزی، علاوه بر استفاده از مدل‌های شبه کمی باید در استفاده از این مدل‌ها از داده‌های توپوگرافی و تصاویر ماهواره‌ای نیز جهت اجرایی‌تر شدن نتایج استفاده شود (Devenet, et al, 2005:1-31). این حوضه‌ی آبخیز در واحد کوهستانی و جنگلی در رشته‌کوه‌های شمالی البرز واقع شده که روستای سنگده تقریباً در مرکز آن قرار دارد. آبراهه‌ی اصلی این آبخیز یکی از سرشاخه‌های رودخانه‌ی تالار است که به رودخانه‌ی کسیلیان معروف می‌باشد (طرح جامع جنتکلداری سری سنگده، ۱۳۷۹). مساحت حوضه ۶۸۵۱ هکتار، حداقل ارتفاع آن ۲۲۸۸/۸۸ و حداقل ارتفاع آن ۱۰۹۹/۰۴ متر است. ارتفاع متوسط وزنی حوضه نیز ۱۶۲۵/۲۸ متر برآورد شده است. حوضه‌ی آبخیز کسیلیان بر اساس وضعیت شیب و توپوگرافی آن به ۱۵ زیرحوضه تقسیم‌بندی شده است و متوسط بارندگی در آبخیز موردن مطالعه حدود ۷۳۳/۳ میلیمتر است. از نظر تقسیمات زمین‌شناسی ایران، حوضه‌ی آبخیز کسیلیان جزء البرز مرکزی محسوب می‌شود که اکثر سنگ‌های تشکیل-دهنده سطح حوضه از نظر زمانی مربوط به دوران دوم، سوم و چهارم زمین‌شناسی است. بر این اساس حوضه‌ی آبخیز موردن مطالعه مشتمل بر دو ناحیه‌ی مجزا از هم است، ارتفاعات جنوبی، متشكل از سازند شمشک و بخش شمالی، متشكل از کنگلومرا، رسوبات آبرفتی انباشته شده در دره‌ها، مارن، ماسه‌های سُست کنگلومرای گچ‌دار با سن‌های پلیوسن تا کواترنر، براساس مطالعات قابلیت اراضی و خاکشناسی این آبخیز مشتمل بر دو تیپ کوهستان و آبرفت‌های بادبزنی شکل همراه با ۹ جزء واحد اراضی می‌باشد. همچنین منطقه‌ی موردن مطالعه از نظر پوشش گیاهی به دو جامعه‌ی جنگلی و مرتعی تقسیم شده به طوری که پوشش گیاهی زنده در آنها از ۱۶ تا ۸۵ درصد و درصد اراضی لخت در جوامع مذکور از ۵ تا ۳۰ درصد برآورد شده است (طرح جامع آبخیزداری حوضه کسیلیان، ۱۳۷۲).

با شرح مطالب فوق و اینکه در پژوهش‌های انجام شده اصولاً تا به حال مقایسه‌ای در رابطه با ارزیابی دقت چهار مدل تجربی EPM, MPSIA، ژئومورفولوژی و هیدروفیزیکی در مقیاس حوضه‌ی آبخیز در قالب یک طرح تحقیقاتی نگردیده است، از این رو این تحقیق به عنوان تکمیل کننده‌ی پژوهش‌های پیشین محسوب شده که می‌تواند بخشی از معضلات در زمینه‌ی برآورد مقادیر فرسایش و رسوب در طرح‌های منابع طبیعی، آبخیزداری، محیط زیست و منابع آبی را بر طرف نماید.

مواد و روش‌ها

مواد مورد استفاده

- الف) نقشه توپوگرافی منطقه با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ جهت تهیه نقشه‌های موضوعی.
- ب) نقشه زمین‌شناسی منطقه با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ جهت تعیین وضعیت سازند منطقه.
- ج) عکس‌های هوایی با مقیاس ۱:۵۵۰۰۰ و تصاویر ماهواره‌ای لندست IRS سال ۲۰۰۸، جهت تهیه نقشه‌های رخساره‌ها، وضعیت فعلی فرسایش و کاربری اراضی.
- د) پلات ۱×۱ جهت اندازه‌گیری نوع و تراکم پوشش گیاهی منطقه‌ی مورد مطالعه.
- ه) داده‌های بارش، دما، دبی و رسوب به ترتیب جهت بررسی مشخصات هوا و اقلیم، هیدرولوژی آب‌های سطحی و رسوبدهی آبخیز.
- و) استفاده از بسته‌های نرم‌افزاری Arcview Gis، Excel و HYFA جهت تجزیه، تحلیل و استخراج اطلاعات و نقشه‌های پایه مورد نیاز، تعیین دبی و بارندگی با دوره‌ی برگشت‌های مختلف.

تشریح مدل‌ها

مدل EPM

پیشینه‌ی مدل EPM، به سال ۱۹۸۸ در کنفرانس بین‌المللی رژیم رودخانه توسط گاوریلوفیچ در کشور چین باز می‌گردد (Gavrilovic, z. 1998:411-422). نتایج حاصل بیانگر این مطلب است که علاوه بر تعیین شدت فرسایش در مقیاس حوضه‌ی آبخیز، مقدار رسوب را نیز در زیر حوضه‌های آبخیز و قطعات نسبتاً کوچک می‌توان برآورد نمود (مسلم‌کوبائی، ۱۳۷۶:۱۱۳). بر این اساس محاسبه میزان فرسایش و رسوب از طریق رابطه‌ی ۱ به شرح زیر می‌باشد:

$$W_{sp} = T.H.\pi.Z^{1.5} \quad (1)$$

که در آن W_{sp} : متوسط سالانه فرسایش بر حسب مترمکعب در کیلومترمربع در سال، T: ضریب درجه حرارت هوا، H: ارتفاع متوسط بارندگی سالانه در حوضه آبخیز (mm)، π : عدد پی، Z: شدت فرسایش می‌باشد. از طرفی در رابطه‌ی مذکور مقادیر Z و T از روابط ۲ و ۳ به شرح زیر به دست می‌آیند:

$$Z = Y.X_a(\varphi + I^{0.5}) \quad (2)$$

که در آن Z : ضریب شدت فرسایش، Y : ضریب حساسیت سنگ و خاک به فرسایش، X_a : ضریب استفاده از زمین، φ : ضریب فرسایشی و I : شیب متوسط حوضه آبخیز بر حسب درصد است.

$$T = \left(\frac{t}{10} + 0.1 \right)^{0.5} \quad (3)$$

t : متوسط درجه حرارت سالانه بر حسب درجه سانتیگراد
پس از به دست آوردن ضریب دما (T) و محاسبه W_{sp} ، آنرا در معادله رسوب ویژه قرار داده
و با احتساب وزن مخصوص ظاهری رسوب ($1/3$ گرم بر سانتیمتر مکعب) و تبدیل سطح بر
حسب هکتار، وزن رسوب بر حسب T در هکتار در سال به دست می‌آید. اما برای محاسبه
رسوب بر اساس این مدل به این ترتیب عمل می‌کنیم که ابتدا ضریب رسوبدهی در یک حوضه
آبخیز را از طریق رابطه‌ی 4 به شرح زیر به دست می‌آوریم (ضیایی، ۱۳۱۰: ۲۰۷) :

$$R_u = \frac{4(P \times D)^{0.5}}{L + 10} \quad (4)$$

که در آن R_u : ضریب رسوبدهی حوضه آبخیز، L : طول حوضه آبخیز (km)، P : طول محیط
حوضه آبخیز (km)، D : اختلاف ارتفاع (km) بوده که از رابطه‌ی 5 به شرح زیر به دست
می‌آید:

$$D = D_{av} - D_O \quad (5)$$

که در آن D_{av} : ارتفاع متوسط حوضه آبخیز، D_O : ارتفاع نقطه‌ی خروجی در رودخانه است.
بنابراین مقدار D را پس از محاسبه، در رابطه‌ی مذکور قرار داده و ضریب رسوبدهی حوضه
آبخیز را محاسبه می‌کنیم. سپس رسوب ویژه از رابطه‌ی 6 به شرح زیر محاسبه می‌شود:

$$G_{sp} = W_{sp} \cdot R_u \quad (6)$$

که در آن G_{sp} : رسوب ویژه بر حسب مترمکعب در سال در کیلومترمربع، R_u : ضریب رسوبدهی
حوضه آبخیز و W_{sp} : فرسایش ویژه بر حسب متر مکعب در سال در کیلومتر مربع می‌باشد.
در نهایت رسوب کل در یک حوضه آبخیز از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$G_s = G_{sp} \cdot A \quad (7)$$

که در آن G_s : دبی رسوب کل بر حسب مترمکعب در سال، A : مساحت حوضه آبخیز
بر حسب کیلومتر مربع و G_{sp} : رسوب ویژه بر حسب متر مکعب در سال در کیلومتر مربع است.

MPSIAC مدل

این مدل، اصلاح شده مدل اولیه PSIAC ارایه شده توسط جانسون و گبهارت (۱۹۸۲) می‌باشد. مدل PSIAC برای اولین بار در سال ۱۹۶۸ مطرح شد. این مدل در مقایسه با سایر مدل‌های تجربی موجود بیشترین عامل مؤثر در فرسایش خاک را برای محاسبه فرسایش ویژه و تولید رسوب به کار برد است. کاربرد این مدل در مناطق با وسعت بین ۳۳ تا تقریباً ۱۷۰۰۰ هکتار مورد تأیید قرار گرفته است و در مناطق با وسعت بیش از ۳۳۰۰۰ هکتار نیز جواب‌های قابل قبولی ارایه نموده است (قدوسی، ۱۳۸۶: ۷۲). پس از تعیین امتیاز هر یک از عوامل^۹ گانه در این مدل بر اساس جدول شماره‌ی ۱، با استفاده از درجه‌ی رسوبدهی (R) که حاصل جمع امتیاز آنهاست، این امکان ایجاد می‌شود که میزان تولید رسوب در واحدهای مطالعاتی محاسبه شود. بدین منظور از رابطه‌ی ^۸ به شرح زیر استفاده می‌شود:

$$Q_s = 38.77 e^{0.0353R} \quad (8)$$

که در آن Q_s : میزان تولید رسوب (مترمکعب در کیلومترمربع در سال) و R: درجه‌ی رسوبدهی یا مجموع نمرات عوامل گانه و e : لگاریتم نپرین (۲/۷۱۸) می‌باشد. پس از برآورد رسوبدهی سالانه حوضه‌ی آبخیز با استفاده از رابطه‌ی ^۹ به شرح زیر میزان SDR (نسبت تحويل رسوب) تعیین می‌شود:

$$\text{Log } SDR = 1.8768 - 0.14191 \text{Log}(10A) \quad (9)$$

که در آن A: مساحت زیرحوضه بر حسب مایل مربع می‌باشد. آنگاه با داشتن میزان SDR برآورد شده، از طریق رابطه‌ی زیر فرسایش ویژه‌ی حوضه نیز محاسبه می‌شود (رفاهی، ۱۳۷۸: ۲۵۷).

$$\text{Erosion } m^3 / ha.yr = \frac{Se \dim ent m^3 / ha.yr}{SDR} \quad (10)$$

با تعیین درجه‌ی رسوبدهی برای هر یک از واحدهای همگن مطابق جدول شماره‌ی ۲ کلاس رسوبدهی به دست می‌آید.

ارزیابی دقیق و کارآمدی مدل‌های EPM ، MPSIAC ... ۱۱۳

جدول ۱: روابط تعیین نمره یا امتیاز هر یک از عوامل ۹ گانه در مدل MPSIAC*

ردیف	عامل	مهمترین خصوصیات مورد نظر
۱	زمین‌شناسی سطحی	$y_1 = x_1$ ، x_1 شاخصی از فرسایش زمین‌شناسی که بر اساس خصوصیات سختی، هوازدگی، شکستگی و نوع سنگ
۲	خاک	$y_2 = 16.67x_2$ ضریب فرسایش پذیری خاک در معادله جهانی تلفات خاک.
۳	اقلیم	$y_3 = 0.2x_3$ مقدار بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت دو ساله (میلی‌متر).
۴	رواناب	$y_4 = 0.2x_4$ برابر با مجموع ارتفاع رواناب سالانه (میلی‌متر) ضربدر $3/100$ و دی پیک سالانه (مترمکعب در ثانیه در کیلومتر مربع) ضربدر 50 .
۵	شیب	$y_5 = 0.33x_5$ شیب متوسط حوضه بر حسب درصد.
۶	پوشش زمین	$y_6 = 0.2x_6$ برابر است با درصد خاک لخت.
۷	کاربری	$y_7 = 20 - 0.2x_7$ برابر با درصد تاج پوشش گیاهی.
۸	فرسایش بالادست	$y_8 = 0.25x_8$ برابر با مجموع نمرات عامل سطحی خاک (S.S.F) است.
۹	فرسایش رودخانه‌ای و حمل رسوب	$y_9 = 1.67x_9$ نمره مربوط به فرسایش خندقی در عامل سطحی خاک.

(۱۳۸۲، Johnson , Gebhardt) * به نقل از قدوسی، ۱۳۸۲:۱۳۸۶)

جدول ۲: تعیین وضعیت فرسایش و دامنه مقدار کمی آن در مدل MPSIAC*

کلاس فرسایش	وضعیت شدت فرسایش	دامنه مقدار کمی فرسایش	مجموع امتیازات (R)
		مترمکعب در کیلومترمربع	ایکر فوت در مایل مربع
V	خیلی زیاد	>۱۴۲۹	>۳
IV	زیاد	۴۷۶-۱۴۲۹	۱-۳
III	متوسط	۲۳۸-۴۷۶	۰/۵-۱
II	کم	۹۵-۲۳۸	۰/۲-۰/۵
I	خیلی کم	<۹۵	<۰/۲

* رفاهی، ۱۳۷۱:۲۵۳

مدل ژئومورفولوژی

مدل ژئومورفولوژی، روش کیفی به منظور برآورده شدن فرسایش آبی در مقیاس حوضه‌ی آبخیز است. در این روش (احمدی، ۱۳۷۴:۵۹۷)، اساس کار مبتنی بر تعیین واحدهای کاری همگن با در نظر گرفتن سه عامل نوع سنگ، توپوگرافی و رخساره‌های ژئومورفولوژی است. به طوری که پس از مشخص شدن واحدهای کاری در کل حوضه (به منظور بررسی و برآورده

مقادیر فرسایش و رسوب با توجه به موضوع تحقیق بر اساس همگنی مناطق از نظر سنگ-شناسی، شیب و نوع فرسایش آبی درهای از تیپ‌های ژئومورفولوژی و با تلفیق نقشه‌های ذکر شده، واحدهای کاری مشخص شده که از این طریق نقشه‌ی واحدهای کاری در محیط GIS تهیه گردید)، عوامل جهت دامنه‌ها، پوشش گیاهی، استفاده از زمین، اقلیم و خاک در هر واحد کاری بررسی می‌شود و سپس بر اساس وضعیت و خصوصیات مربوط به هر یک از عوامل ذکر شده در فوق شامل، نوع سنگ، شیب، جهت، پوشش گیاهی، کاربری اراضی، بارندگی و خاک، اقدام به تعیین امتیاز یا نمره مربوط به هر یک از عوامل می‌گردد (ملکی، ۱۳۸۶: ۲۰۴). با توجه به نتایج حاصل از بررسی خصوصیات هر یک از عوامل تعیین شده، شدت کیفی فرسایش در ۵ کلاس مشتمل بر شدت‌های خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد مشخص شده و اقدام به تهیه‌ی نقشه‌ی کیفی شدت فرسایش می‌شود (احمدی، ۱۳۷۱ و قدوسی، ۱۳۸۶). اما از آنجا که تحقیقات انجام شده در زمینه‌ی اجرای مدل‌های کمی برآورد فرسایش و رسوب مانند مدل‌های MPSIAC و EPM براساس واحدهای کاری تعریف شده در مدل ژئومورفولوژی نشانگر برآورد دقیق‌تر مقادیر فرسایش و رسوب است و عملاً از این طریق نیز می‌توان به مقادیر کمی دست یافت (گشاپی، ۱۳۸۵: ۱۲۱ و ملکی، ۱۳۸۲: ۱۵۰)، از این‌رو در تحقیق حاضر، برای برآورد فرسایش و رسوب ابتدا اقدام به مشخص کردن واحدهای کاری همگن به شرح بیان شده در فوق گردیده و سپس در هر واحد همگن کاری و با استفاده از خصوصیات شناسایی و مشخص شده مربوط به عوامل ۹ گانه مدل MPSIAC، مدل مذکور اجرا شده است. به این ترتیب در نهایت اقدام به برآورد فرسایش به صورت کیفی در ۵ کلاس ناچیز، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد و تهیه‌ی نقشه‌ی وضعیت فرسایش در آبخیز مورد مطالعه شده است.

مدل هیدروفیزیکی

این مدل توسط جزایری و همکاران (۱۳۶۰) برای مشخص نمودن مقدار نسبی رسوبدهی واحدهای هیدرولوژیکی در یک حوضه‌ی آبخیز ارایه شده است. با توجه به این روش، یک حوضه‌ی آبخیز بزرگ به زیر حوضه‌هایی تقسیم می‌گردد، به‌طوری که در هر زیر حوضه، پتانسیل رسوبدهی محاسبه و در نهایت پتانسیل رسوبدهی کل حوضه‌ی آبخیز به‌دست می‌آید. در این روش ضریب یا پتانسیل رسوبدهی^۱ (Csy)، در هر یک از زیر حوضه‌ها با فرض یکسان بودن ضریب در سطح هر زیر آبخیز بر اساس رابطه‌ی ۱۱ به شرح زیر محاسبه می‌شود (رفاهی، ۱۳۷۱: ۱۲۵):

1- Comparative Sediment Yield

$$Csy = A^s \cdot R \cdot E \cdot V \cdot P \quad (11)$$

که در آن Csy : پتانسیل رسوبدهی (تُن در سال)، A^s : عامل مساحت زیرحوضه‌ها، R : عامل توپوگرافی، E : عامل قابلیت فرسایش، V : عامل پوشش گیاهی و P : عامل هیدرولوژی است.

محاسبه‌ی ضریب و درصد پتانسیل رسوبدهی

در پژوهش حاضر پس از محاسبه مقادیر ضریب پتانسیل رسوبدهی مربوط به هر زیرحوضه اقدام به مقایسه ضریب هر زیرحوضه آبخیز نسبت به ضریب رسوبدهی کل حوضه‌ی آبخیز شده است. به طوری که پتانسیل رسوبدهی هر زیرحوضه‌ی آبخیز با استفاده از رابطه‌ی ۱۲ به شرح زیر محاسبه شده است (قدوسی، ۱۳۸۶):

$$Sy_x = \frac{Csy_x}{Csy_t} \times 100 \quad (12)$$

که در آن Sy_x : پتانسیل رسوبدهی هر زیرحوضه (درصد)، Csy_x : ضریب پتانسیل رسوبدهی هر زیرحوضه و Csy_t : ضریب پتانسیل رسوبدهی کل حوضه‌ی آبخیز می‌باشد. از آنجاکه در مدل هیدروفیزیکی وضعیت رسوبدهی حوضه‌ی آبخیز بر اساس و به صورت پتانسیل رسوبدهی مناطق مختلف آن محاسبه می‌شود، از این‌رو برای محاسبه‌ی مقدار رسوبدهی کل حوضه آبخیز لازم است مقدار رسوبدهی حداقل یکی از زیر حوضه‌های آبخیز از طریق اندازه‌گیری مستقیم در اختیار باشد (قدوسی، ۱۳۸۶: ۱۰۷).

نتایج

- نتایج برآورد فرسایش و رسوب با استفاده از مدل EPM

نتایج حاصل از محاسبه‌ی مقادیر ضرایب شدت فرسایش (Z) بر اساس مقادیر ضرائب X_a ، Y و I میزان فرسایش ویژه (W_{SP})، ضرایب رسوبدهی (R_{uI}) و مقادیر حجمی و وزنی فرسایش ویژه، فرسایش کل، رسوب ویژه و رسوب کل به تفکیک ۱۵ زیرحوضه‌ی موجود در حوضه‌ی آبخیز کسیلیان تعیین شده است. شایان ذکر است که مقادیر ضریب فرسایش، فرسایش ویژه، ضریب رسوبدهی، رسوب ویژه و رسوب کل به تفکیک هریک از زیرحوضه‌ها در جدول شماره‌ی ۳ آورده شده است. بر این اساس میزان رسوبدهی ویژه و کل در حوضه‌ی آبخیز کسیلیان به ترتیب معادل $1/71$ تُن در کیلومتر مربع در سال و $11715/21$ تُن در سال است و در شکل ۱ نیز نقشه‌ی شدت فرسایش بر اساس مدل EPM نمایش داده شده است.

نتایج برآورد فرسایش و رسوب با استفاده از مدل MPSIAC

نتایج حاصل از اجرای مدل MPSIAC به تفکیک هر زیرحوضه در حوضه‌ی آبخیز مورد مطالعه و بر اساس ۹ عامل لحاظ شده در مدل مقادیر درجه‌ی رسوب‌بازی، رسوب ویژه و کل و فرسایش کل به تفکیک زیرحوضه‌های ۱۵ گانه و کل حوضه‌ی آبخیز در جداول شماره‌ی ۴ و ۵ آورده شده است که بر اساس آن مقادیر رسوب ویژه و رسوب کل آبخیز مورد مطالعه به ترتیب ۲/۸۷ تن در هکتار در سال و ۱۹۶۸/۹۲ تن در سال می‌باشد و در شکل ۲ نیز نقشه‌ی شدت فرسایش بر اساس مدل MPSIAC ارایه شده است.

نتایج برآورد فرسایش و رسوب با استفاده از مدل ژئومورفولوژی

با توجه به استفاده از روش ژئومورفولوژی و به دلیل لزوم تهیه‌ی نقشه‌ی واحدهای کاری در این مدل مبتنی بر سه ویژگی واحدهای سنگی و حساسیت آنها به فرسایش (جدول شماره ۶)، شیب و رخساره‌های فرسایشی، ۳۶ واحد کاری در حوضه‌ی آبخیز مورد مطالعه مشخص شده است که، مقادیر رسوب ویژه و رسوب کل برآورده شده به روش ژئومورفولوژی به ترتیب برابر با ۳/۱۹ تن در هکتار در سال و ۲۱۸۹۸ تن در سال تعیین شده است. با توجه به جدول شماره‌ی ۷ و مشخص شدن مقادیر رسوب و فرسایش و شدت رسوبدهی با استفاده از روش ژئومورفولوژی، نقشه‌ی شدت فرسایش آبخیز مورد مطالعه در شکل ۳ ارایه شده است (عامل اقلیم در کل حوضه معادل ۲/۸۶ می‌باشد).

جدول ۴: مجموع درجه‌ی رسوبرایی، رسوبر ویژه و رسوبر کل در زیرحوضه‌ها

*محدوده آبخیز کسیلیان به روشن MPSIAC

شدت رسوب‌دهی	رسوب کل (T.yr)	رسوب ویژه (T.Ha.yr)	رسوب ویژه (M ³ .Km ² .yr)	درجه رسوب‌رایی	شماره زیرحوضه
متوجه	۱۵۹۱/۰۳	۳/۳۳	۲۵۷	۵۳/۶۴	۱
متوجه	۳۲۶۱/۹۰	۳/۵۴	۲۷۲	۵۵/۵	۲
کم	۱۸۳۶/۳۳	۲/۵۷	۱۹۸	۴۶/۴۰	۳
کم	۲۳۵۸/۵۱	۳/۰۸	۲۳۷	۵۱/۴۷	۴
کم	۱۷۳۲/۱۱	۲/۲۶	۱۷۴	۴۲/۷۴	۵
کم	۵۰۲/۵۲	۱/۹۶	۱۵۱	۳۸/۶۹	۶
کم	۱۴۶۷/۸۸	۲/۱۱	۱۶۲	۴۰/۷۴	۷
کم	۲۷۶/۴۹	۲/۱۳	۱۶۴	۴۰/۹۹	۸
کم	۷۴۱/۱۴	۲/۵۲	۱۹۴	۴۵/۷	۹
کم	۴۵۹/۶۹	۲/۷۹	۲۱۴	۴۸/۴۹	۱۰
متوجه	۱۱۰/۸۹	۳/۵۸	۲۷۵	۵۵/۷	۱۱
متوجه	۸۱۰/۶۸	۴/۰۷	۳۱۳	۵۹/۲۲	۱۲
متوجه	۱۶۷۴/۰۸	۳/۸۷	۲۹۸	۵۷/۸۳	۱۳
متوجه	۲۰۱۷/۲۸	۳/۲۷	۲۵۱	۵۳/۰۸	۱۴
کم	۸۲۱/۸۵	۲/۱۹	۱۶۹	۴۱/۷۹	۱۵
کم	۱۹۶۸۱/۹۲	۲/۸۷	۲۲۱	۵۰/۰۳	آبخیز کسیلیان

*محاسبات آماری توسط نگارندگان، ۱۳۱۷.

ارزیابی دقت و کارآیی مدل‌های EPM ، MPSIAC ... از جمله این مدل‌ها

جدول ۵: مقادیر ضریب رسوبدهی برآورد شده ، مقادیر فرسایش ویژه و فرسایش کل به تفکیک
زیرحوضه‌ها و حوضه‌ی آبخیز کسیلیان به روش *MPSIAC

شماره زیرحوضه	SDR	مساحت (Km ²)	فرسایش ویژه (M ³ .Km ² .yr)	فرسایش کل (T.yr)
۱	۰/۶۸	۴/۷۷	۳۷۷	۲۳۳۹/۷۳
۲	۰/۷۸	۹/۲۱	۳۴۹	۴۱۸۱/۸۹
۳	۰/۶۳	۷/۱۴	۲۱۴	۲۹۱۴/۷۶
۴	۰/۶۵	۷/۶۶	۲۶۴	۳۶۲۸/۴۶
۵	۰/۶۵	۷/۶۷	۲۶۷	۲۶۶۴/۷۸
۶	۰/۶۵	۲/۵۶	۲۲۲	۷۷۳/۱۲
۷	۰/۷۴	۶/۹۷	۲۱۹	۱۹۸۳/۶۶
۸	۰/۶۶	۱/۳۰	۲۴۸	۴۱۸/۹۲
۹	۰/۸۲	۲/۹۴	۲۲۶	۸۹۵
۱۰	۰/۷۳	۱/۶۵	۲۹۴	۶۲۹/۷۰
۱۱	۱/۰۰	۰/۳۱	۲۷۲	۱۰۹/۸۰
۱۲	۰/۷۸	۱/۹۹	۴۰۲	۷۸۴/۱۹
۱۳	۰/۷۰	۴/۳۲	۴۲۶	۲۳۹۱/۵۹
۱۴	۰/۶۶	۶/۱۷	۲۸۱	۳۰۵۶/۴۳
۱۵	۰/۷۱	۳/۷۵	۲۲۷	۱۱۵۷/۵۱
آبخیز کسیلیان	-	۶۸/۵۱	۲۱۴	۲۷۹۲۹/۵۴

*محاسبات آماری توسط نگارندهان، ۱۳۸۷.

جدول ۶: طبقه‌بندی حساسیت سازندها و واحدهای سنگی به فرسایش در آبخیز کسیلیان*

سن	رد	تعريف رد	ضریب حساسیت	واحدهای در بر گیرنده
سازندها و سنگ‌های ما قبل کواترنر	A	نسبتاً حساس به فرسایش	۵-۶	J _S
	B	حساسیت متوسط به فرسایش	۷-۹	$J_{s1}^2, J_{s1}^2, J_{s1}^1, JK_{s1}^3, J_d$ $R_e^3, K_1^t, K_2^{w1}, K_2^{s1}$
	C	نسبتاً مقاوم به فرسایش	۱۰-۱۳	Pg _f , E _m
D		نسبتاً حساس به فرسایش	۳	Qsc, Qt _{2c} , Qplc, Qt ₁ , Q

* فیض‌نیا (۱۳۷۴).

نتایج برآورد فرسایش و رسوب با استفاده از مدل هیدروفیزیکی

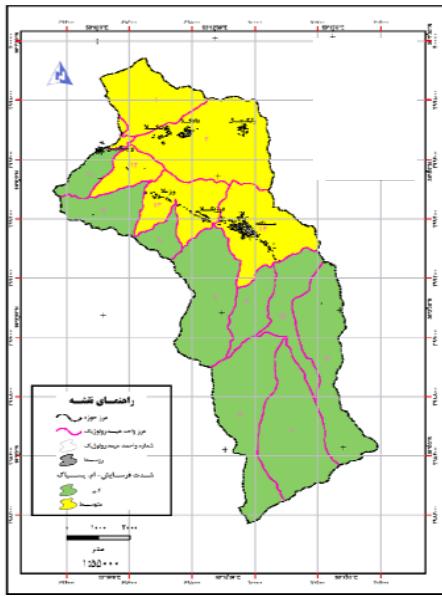
با توجه به روش اجرای مدل هیدروفیزیکی و محاسبه‌ی مقادیر مربوط به هر یک از عوامل ۵ گانه‌ی لحاظ شده در مدل با استفاده از نتایج به دست آمده از مطالعه ویژگی‌های حوضه‌ی آبخیز در تطبیق با نیازهای هر یک از مدل‌های مورد آزمون، نتایج حاصل از اجرای مدل به تفکیک محاسبه هر یک از عوامل پنج گانه و برآورد پتانسیل رسوبدهی به تفکیک هر زیرحوضه و حوضه‌ی آبخیز مورد مطالعه در جدول شماره‌ی ۸ تعیین و بر این اساس پتانسیل رسوبدهی کل آبخیز معادل $1023/24$ است که بین حداقل $77/0$ درصد در زیرحوضه ۱۱ و تا $17/83$ درصد در زیرحوضه ۲ تغییر می‌کند. در شکل ۴ نیز نقشه‌ی شدت فرسایش بر اساس این مدل ارایه شده است.

نتایج محاسبه‌ی اختلاف مطلق و نسبی مقادیر رسوب برآورد شده یا مشاهده‌ای

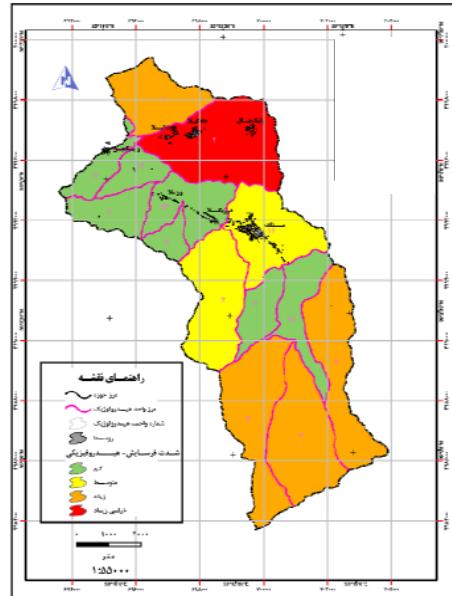
با توجه به جدول شماره‌ی ۹ ملاحظه می‌شود که بیشترین و کمترین مقدار برآورد شده رسوب به ترتیب مربوط به مدل‌های ژئومورفولوژی و EPM می‌باشد. این در حالی است که متوسط رسوبدهی مشاهده شده (طی ۲۲ سال آماری) در آبخیز کسیلیان برابر با $16949/42$ تن در سال می‌باشد که با احتساب ۲۵ درصد بار رسوب جمعاً برابر با $21186/75$ تن در سال است. به این ترتیب با توجه به اجرای چهار مدل منتخب برای ارزیابی دقت و کارآیی آنها با هدف مشخص کردن و معرفی نمودن مناسب‌ترین مدل، ملاحظه می‌شود که مدل EPM با اختلاف مطلق و نسبی معادل $9741/54$ تن در سال و $44/70$ درصد نسبت به متوسط سالانه رسوب مشاهده شده، دارای بیشترین اختلاف در مقدار برآورد رسوب در مقایسه با سه مدل دیگر است. علت این اختلاف را می‌توان در ارتباط با متفاوت بودن اقلیم منطقه با اقلیم محل ابداع مدل از یکسو و مناسب نبودن رابطه‌ی ارایه شده برای محاسبه‌ی ضریب رسوبدهی که مبتنی بر درجه حرارت یا دمای هواست دانست.

جدول ۷: مقادیر برآورد شده رسمی و فرستاده به تغییرات همیک ازاعجهای کاربر انسان روش زیورفرودی هسته برو مدل

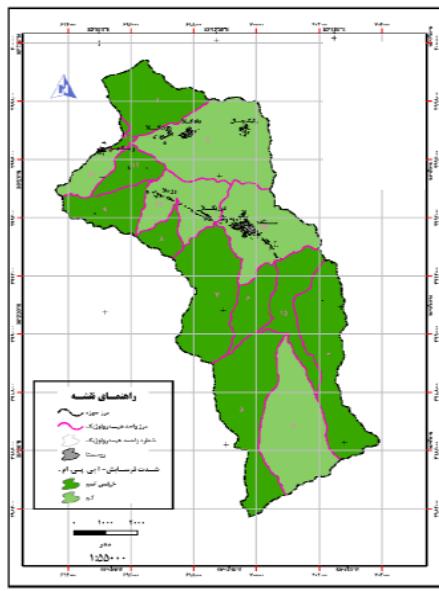
شماره	فاسیلیتی ساختگی	رسوب	رسوب (cm) / km ² سال	عملیاتی	رسوب (kg/m ²)	عملیاتی								
۱	۲۷۰/۰۳۵	۱۶۴۴۹	۱۱۱/۱	۱۳۱	۱	۵۸	۶۴	۱۳	۷۱۴	۷۱۷	۶۷۶	۱		
۲	۶۷۰/۰۳	۱۱۹۰۹	۲۱۶/۱	۷۷۱	-۰۰۳	۶۷۱	۱۲	۷	۷۱۵	۷۱۱	۶۷۶	۲		
۳	۱۷۴۰/۱	۱۱۹۰۸	۲۱۶/۰۹	۷۷۱	۱	۶۵	۷۳	۱	۶۷۶	۶۷۱	۶۷۶	۳		
۴	۱۸۳۷۱/۷	۱۳۸۸۶	۷۷۱-۸	۷۷۱	-۰۰۷	۶۷۱	۱۵۴	۵	۶۷۶	۶۷۱	۶۷۶	۴		
۵	-۱۶۵	-۱۶۱	۷۷۱۱	۷۷۱	۱۴۶	۷۱۶	۱۴	۶	۷۱۵	۷۱۷	۶۷۶	۵		
۶	-۱۶۰	-۱۶۰	۷۷۱۱	۷۷۱	۱۵۷	۷۱۶	۱۱۷	۷	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۶		
۷	۷۷۰۷۷۱۱/۷	۱۱۵۳۷	۷۷۱-۸	۷۷۱	۱۵۷	۷۱۶	۱	۶	۶۷۶	۶۷۱	۶۷۶	۷		
۸	۷۷۰۷۷۱۱/۳	۱۱۵۳۷	۷۷۱۱	۷۷۱	۱۳۷	۷۱۶	۱۳۶	۶	۶۷۶	۶۷۱	۶۷۶	۸		
۹	-۱۰۰-۰۵	-۱۰۰-۰۵	۱۱۹۱	۱۱۵	۱۴۷	۷۱۶	۱۴	۶	-	۶۷۶	۶۷۶	۹		
۱۰	۱۰۰/۰۵	۱۰۰/۰۵	۱۱۹۱	۱۱۹	۱۴۷	۷۱۶	۱	۰-۱۰	-	۶۷۶	۶۷۱	۱۰		
۱۱	۱۷۱۹۰/۲	۱۶-۷۰۰	۱۱۷۲	۱۱۷۲	۱۱۷	۷۱۶	۱	۱	۶۷۶	۶۷۱	۶۷۶	۱۱		
۱۲	۲۱۷۷۷/۷	۲۱۷۷۷	۷۷۱۱	۷۷۱۱	۱۱۷	۷۱۶	۱	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۲		
۱۳	-۱۰۰/۱۰	-۱۰۰/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۳		
۱۴	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۴		
۱۵	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۵		
۱۶	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۶		
۱۷	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۷		
۱۸	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۸		
۱۹	۱۱۱/۱۰	۱۱۱/۱۰	۱۱۷۱	۱۱۷	۱۱۷	۷۱۶	۱۱۷	۱	۷۱۷	۷۱۷	۶۷۶	۱۹		

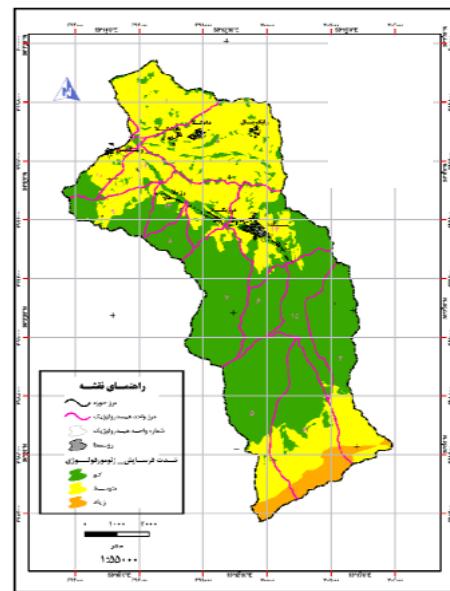
شکل ۲: نقشه شدت فرسایش آبخیز کسیلیان
*MPSIAC به روش

شکل ۱: نقشه شدت فرسایش آبخیز کسیلیان
*EPM به روش

شکل ۴: نقشه شدت فرسایش آبخیز کسیلیان
به روش هیدروفیزیکی*

شکل ۳: نقشه شدت فرسایش آبخیز
کسیلیان به روش ژئومورفولوژی*

* بر اساس نتایج حاصله‌ی نگارندگان و تعمیم نقشه‌های موجود

از طرف دیگر با توجه به اختلافهای مطلق و نسبی مقدار رسوب برآورده شده با استفاده از مدل MPSIAC به ترتیب برابر با $1517/63$ تُن در سال و ۷ درصد در مقایسه با رسوب مشاهده شده، ملاحظه می‌گردد که این اختلاف رقم قابل قبولی است که حاکی از دقت نسبتاً خوب این مدل در برآورده مقدار رسوب در آبخیز مورد مطالعه می‌باشد. نتیجه‌ی به دست آمده از اجرای مدل هیدروفیزیکی در حوضه‌ی آبخیز مورد مطالعه و مشخص شدن مقادیر اختلاف مطلق و نسبی رسوب برآورده شده با رسوب اندازه‌گیری شده، می‌توان نتیجه‌ی گرفت که دقت این مدل در مقایسه با مدل EPM در منطقه‌ی تحقیق بیشتر بوده و اختلاف نسبی آن در برآورده رسوب با مدل مذکور به ترتیب معادل $15/98$ درصد می‌باشد. نتیجه‌ی حاصل از اجرای روش ژئومورفولوژی در حوضه‌ی آبخیز کسیلیان و مشخص شدن اختلاف مطلق و نسبی مقدار رسوب برآورده شده با استفاده از مدل مذکور با مقدار رسوب مشاهده شده، نشانگر کارآیی و دقت زیاد این مدل در مقایسه با سه مدل دیگر در این تحقیق است. علت این امر مربوط به برآورده مقدار رسوب و فرسایش بر اساس واحدهای کاری و امتیازهای مربوط به عوامل لحاظ شده در آن در تطبیق با شرایط آبخیزهای مناطق خشک و نیمه‌خشک کشور است.

جدول ۹: مقادیر رسوب برآورده شده توسط مدل‌های مورد آزمون با متوسط سالانه رسوب اندازه‌گیری شده *

متوسط رسوب اندازه‌گیری شده	هیدروفیزیکی	ژئومورفولوژی	MPSIAC	EPM	مدل عامل
۲۱۱۸۶/۷۵	۱۴۶۵۷/۶۳	۲۱۸۹۸	۱۹۶۶۸/۹۲	۱۱۷۱۵/۲۱	رسوب‌دهی (تُن در سال)
-	۶۵۲۹/۱۲	۷۱۱/۲۵	۱۵۱۷/۶۳	۹۷۴۱/۵۴	اختلاف مطلق (تُن در سال)
-	۳۰	۳/۲۶	۷	۴۴/۷۰	اختلاف نسبی

* محاسبات آماری توسط نگارندگان، ۱۳۸۷

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اختلافهای مطلق و نسبی مقدار رسوب برآورده شده به کمک مدل MPSIAC ملاحظه می‌گردد که اختلاف حدود ۷ درصد به صورت اختلاف نسبی رقم قابل قبولی است. لذا بررسی انجام شده در زمینه‌ی دقت، کارآیی و محدودیتهای مدل MPSIAC مبتنی بر نتایج حاصل از تحقیقات انجام شده در مورد ارزیابی این مدل، مبین این است که در استفاده از آن

به دلیل اجرای مدل در یک حوضه‌ی آبخیز و یا زیرحوضه‌ها و تعیین امتیاز عوامل لحاظ شده در مدل بر اساس مقادیر متوسط، افزون بر عدم کفايت مدل و یا کامل نبودن جداول تعیین امتیاز و نیاز به استنباطهای کارشناسی و مهارت‌های تجربی، دقت و کارآیی لازم را دارد. با توجه به در نظر گرفتن نتیجه‌ی بهدست آمده از اجرای مدل هیدروفیزیکی در حوضه‌ی آبخیز مورد مطالعه، می‌توان نتیجه گرفت که دقت این مدل در مقایسه با مدل EPM در منطقه‌ی تحقیق بیشتر بوده و اختلاف نسبی آن در برآورد رسوب با مدل مذکور به ترتیب معادل ۱۵/۹۸ درصد می‌باشد، اما در مقایسه با نتیجه بهدست آمده از اجرای مدل MPSIAC و روش ژئومورفولوژی، از دقت کمتری برخوردار است. نتیجه‌ی حاصل از اجرای روش ژئومورفولوژی در آبخیز کسیلیان و مشخص شدن اختلاف مطلق و نسبی مقدار رسوب برآورد شده آن با مقدار رسوب مشاهده شده، نشانگر کارآیی و دقت زیاد این مدل در مقایسه با سه مدل دیگر در این تحقیق است. علت این امر مربوط به برآورد مقدار رسوب و فرسایش بر اساس واحدهای کاری و امتیاز‌های مربوط به عوامل لحاظ شده در آن در تطبیق با شرایط آبخیزهای مناطق خشک و نیمه‌خشک کشور است. اما روش اجرای مدل ژئومورفولوژی از نظر لزوم اجرا در واحدهای کاری همگن و مشخص شدن امتیاز عوامل در سازگاری با شرایط آبخیزهای کشور دلیل اصلی در افزایش دقت و کارآیی آن در مقایسه با دومدل مذکور است. به این ترتیب ملاحظه می‌شود که اهداف طرح شامل مشخص کردن مناسب‌ترین مدل از بین چهار مدل منتخب که برای اولین بار دقت و کارآیی آنها در مقایسه با یکدیگر مورد بررسی قرار گرفته است، مزایا، معایب و محدودیت‌های مناسب‌ترین مدل معرفی شده (مدل ژئومورفولوژی) نیز مشخص شده‌اند.

منابع

- ۱- احمدی، حسن (۱۳۷۸). ژئومورفولوژی کاربردی ج ۱ (فرسایش آبی)، دانشگاه تهران.
- ۲- داوری، مسعود (۱۳۸۲). مقایسه شدت فرسایش خاک و تخمین بار رسوب با استفاده از روش‌های هیدروفیزیکی، EPM و MPSIAC در حوضه‌ی آبخیز نوزیان لرستان، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- رفاهی، حسینقلی (۱۳۷۸). فرسایش آبی و کنترل آن ، چاپ دوم. دانشگاه تهران.
- ۴- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰، منطقه موردمطالعه(ستگده و ولیکین).
- ۵- فیض‌نیا، سادات (۱۳۷۴). مقاومت سنگ‌ها در مقابل فرسایش در اقلیم مختلف ایران، مجله منابع طبیعی ایران. شماره ۴۷.
- ۶- قدوسی، جمال (۱۳۸۶). مدل‌های فرسایش و رسوب، جزوه درسی کارشناسی ارشد آبخیزداری. دانشگاه آزاد اسلامی. واحد علوم و تحقیقات تهران.
- ۷- گشاسی، شهرزاد (۱۳۸۵). ارزیابی دقت روش‌های ژئومورفولوژی، FAO و هیدروفیزیکی در برآورد شدت فرسایش و رسوب خاک حوضه آبخیز طالقان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- ۸- مسلم کوبائی، عبدالحمید (۱۳۷۶). بررسی فرسایش و رسوب به روش EPM و ژئومورفولوژی در حوضه‌های آبخیز در که و سولقان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری. دانشگاه تهران.
- ۹- ملکی، محسن (۱۳۸۲). بررسی فرسایش آبی و مقایسه دو روش ژئومورفولوژی و EPM در حوضه‌ی آبخیز طالقان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری. دانشگاه تهران.
- ۱۰- ملکی، محسن (۱۳۸۶). مدل‌سازی کمی فرسایش آبی با استفاده از روش کیفی ژئومورفولوژی در حوضه‌ی آبخیز سدلتیان، رساله دکتری رشته علوم و مهندسی آبخیزداری. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- ۱۱- ضیائی، حجت‌ا... (۱۳۸۰). اصول مهندسی آبخیزداری، چاپ اول. آستان قدس.
- ۱۲- طرح جامع جنگل‌داری سری سنتگده (۱۳۷۹). اداره کل منابع طبیعی استان مازندران- ساری.
- ۱۳- طرح جامع مطالعات آبخیزداری حوضه کسیلیان (۱۳۷۲). معاونت آبخیزداری استان مازندران- ساری.
- ۱۴- علیزاده، امین (۱۳۸۱). اصول هیدروفیزی کاربردی، چاپ پانزدهم. آستان قدس.
- 15- Devenet J. and J.Poesen (2005). Predicting Soil erosion and sediment yield at the basin scale. Scale issues and semi-quanlitation Model. Earth Science. 20:1-31pp.
- 16- Gavrilovic, z (1998). The use of empirical method (erosion potential method) for calculating sediment production and transportation in staded or torrential streams. International Conference on Rriver Regime – Joh. Wiley and sons .Paper 12.
- 17- Johnson ,C.W. and K.A.Gebhardt (1982). Predicting sediment yields from sagebrush rangelands presented at Nevada-Utah , BLM watershed workshop.
- 18- W.S. Merrit, R.A. Letcher and A.J.Jakeman (2003) Areview of erosion and sediment transport models. Environmental modeling and software,18.
- 19- K.J.Lim,M.sagong,B.A.Engel,Zh. Tang, J.C sediment assessment tool.Catena,64.

۱۲۸ ————— ویژه‌نامه مخاطرات محیطی، اردیبهشت ۱۳۹۰